

R o z h o d n u t i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a členov senátu JUDr. Evy Barcajovej, JUDr. Anny Elexovej, JUDr. Dariny Michalkovej a prof. JUDr. Petra Blaha, CSc. v odvolacej disciplinárnej veci vedenej proti sudkyňi Okresného súdu Považská Bystrica JUDr. [REDAKOVANÉ] na odvolanie podpredsedu vlády a ministra spravodlivosti Slovenskej republiky proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako disciplinárneho súdu č.k. 1 Ds 8/05 zo dňa 20. januára 2006 o priznaní náhrady trov konania rozhodol

t a k t o :

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa odvolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky **z a m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e :

Prezídium policajného zboru, Úrad boja proti organizovanej kriminalite, odbor vyšetrovania Bratislava uznesením č. ČVS: PPZ-85/BOK-C-2004 Jč zo dňa 31. marca 2005 postúpil vec, z dôvodu podozrenia zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona voči sudkyňi Okresného súdu Považská Bystrica, JUDr. [REDAKOVANÉ] Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako disciplinárnemu súdu. K postúpeniu veci došlo pre skutok, ktorého sa mala dopustiť JUDr. [REDAKOVANÉ], pretože výsledky prípravného konania ukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol Najvyšší súd Slovenskej republiky posúdiť ako disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Týmto sa podľa § 120

ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prisediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon) začalo proti sudkyňi JUDr. [REDAKOVANÉ], sudkyňi Okresného súdu Považská Bystrica, disciplinárne konanie postúpením veci podľa § 151 ods. 1 Trestného poriadku.

Rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako disciplinárneho súdu č.k. 1 Ds 8/05-47 zo dňa 7. decembra 2005 bola JUDr. [REDAKOVANÉ] oslobodená spod disciplinárneho previnenia, ktorého sa mala dopustiť podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona tým, že v exekučných veciach oprávneného [REDAKOVANÉ], pobočka Považská Bystrica, proti povinnému [REDAKOVANÉ] o zaplatenie 1.322.225,- Sk (spisová značka 1 Er 2704/2003) a oprávneného [REDAKOVANÉ] pobočka Považská Bystrica, proti povinnému [REDAKOVANÉ], o zaplatenie 3.376.510,- Sk (spisová značka 1 Er 2705/2003) vydala dňa 25. februára 2004 uznesenie, na základe ktorého schválila príklep udelený vydražiteľovi [REDAKOVANÉ] IČO: [REDAKOVANÉ], na dražbe konanej dňa 10. júna 2003 o 7.30 hod. v Exekútorskom úrade v Považskej Bystrici, na nehnuteľnosť zapísanú na LV č. 4418, k. ú. Považská Bystrica, okres Považská Bystrica a to:

- stavba, súp. č. 18 (administratívna budova) stojaca na parcele č. 1051/8,
- parcela č. 1051/8 – zastavané plochy o výmere 433 m²,
- parcela č. 1051/9 – zastavané plochy o výmere 283 m²,
- parcela č. 1051/12 – zastavané plochy o výmere 110 m²,

za najvyššie podanie vo výške 11.900.000,- Sk, v exekučnom konaní vedenom pod spisovou značkou Ex 576/98 a Ex 49/99 Exekútorským úradom Považská Bystrica – súdny exekútor JUDr. [REDAKOVANÉ] a následne dňa 23. marca 2004 vyznačila na uvedené uznesenie, že toto je právoplatné a vykonateľné ku dňu 22. marca 2004, a to i napriek tomu, že mala mať vedomosť o tom, že vyššie uvedené uznesenie, ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci o určenie Okresného súdu Považská Bystrica ako súdu oprávneného konať v oboch vyššie uvedených exekučných konaniach, nebolo doručené povinnému, ako aj skutočnosti, že v doterajšom konaní nebolo rozhodnuté o odvolaniach povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 3. marca 2003 č.k. 1 Er 2705/2003-72 a 1 Er 2704/2003-112 a nebol teda právny nárok na vyznačenie právoplatnosti a vykonateľnosti uznesenia, následkom ktorej si vydražiteľ, spol. [REDAKOVANÉ] začala uplatňovať svoj právny nárok na vlastníctvo v uvedenej nehnuteľnosti, čím mala byť spoločnosti [REDAKOVANÉ] spôsobená škoda vo výške najmenej 11.900.000,- Sk.

Prvostupňový disciplinárny súd rozhodnutím sp. zn. 1 Ds 8/05-47 zo dňa 7. decembra 2005 sudkyňu podľa § 129 ods. 1 Zákona o sudcoch oslobodil preto, že nemal preukázané, že by sudkyňa porušila povinnosti sudcu, a to ani vo forme vedomej či nevedomej nedbanlivosti. Jej postup bol v súlade

so zákonom, čo potvrdil aj Krajský súd v Trenčíne, ktorý preskúmal rozhodnutia sudkyne a ich správnosť potvrdil. Nebolo ničím preukázané, že by sudkyňa konala v úmysle poškodiť niektorého z účastníkov, ale naopak, jej konanie v oboch veciach bolo v súlade so zákonom, čo potvrdil vyšší súd v rámci odvolacieho konania. Pretože disciplinárny senát zavinenie sudkyne nezistil, spod disciplinárneho previnenia ju oslobodil.

V poradí druhým uznesením sp. zn. 1 Ds 8/05 zo dňa 20. januára 2006, ktoré je napadnuté odvolaním, disciplinárny senát priznal sudkyňi JUDr. [REDAKOVANÉ] náhradu trov konania v sume 8.028,- Sk a uložil povinnosť Slovenskej republiky – Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky zaplatiť trovy konania do rúk JUDr. [REDAKOVANÉ] advokáta so sídlom v [REDAKOVANÉ], do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Mal preukázané, že sudkyňa bola oslobodená, v disciplinárnom konaní mala obhajcu, preto disciplinárny súd priznal sudkyňi náhradu trov konania, spočívajúcu v účelne vynaložených nákladoch v súvislosti s obhajobou v celkovej sume 8.028,- Sk. Pri rozhodovaní o trovách právneho zastúpenia vychádzal z § 12 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie podpredseda vlády a minister spravodlivosti Slovenskej republiky JUDr. [REDAKOVANÉ]. S rozhodnutím prvostupňového disciplinárneho senátu nesúhlasil, pretože v danej disciplinárnej veci nebol účastníkom konania, návrh na začatie disciplinárneho konania voči sudkyňi nepodal. Preto nevidí dôvod, prečo na náhradu trov disciplinárneho konania bola zaviazaná Slovenská republika – Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, keď minister spravodlivosti nebol účastníkom tohto disciplinárneho konania. Uviedol ďalej, že nie je mu známe, či prvostupňové disciplinárne rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, príp. či nebude zrušené alebo zmenené v odvolacom konaní, v dôsledku čoho by nebola splnená zákonom ustanovená podmienka na priznanie náhrady trov konania. Preto považuje predmetné rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho súdu za zmätočné a navrhol toto rozhodnutie podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zrušiť.

K odvolaniu sa písomne prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrila sudkyňa. Poukázala na to, že v disciplinárnom konaní bola oslobodená, preto má právo na náhradu trov disciplinárneho konania. Preto odvolanie nepovažovala za dôvodné a navrhla ho zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky – odvolací disciplinárny senát preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie v zmysle § 131 ods. 3 zákona, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu nemožno vyhovieť, lebo rozhodnutie disciplinárneho súdu je vecne správne.

Podľa § 120 ods. 1 zákona disciplinárne konanie sa začína na návrh. Bez návrhu možno disciplinárne konanie začať len v prípade, ak orgán činný v trestnom konaní alebo orgán prejednávajúci priestupok, postúpil vec disciplinárnemu súdu.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z.z. vymenovaním za sudcu vzniká a zánikom funkcie sudcu zaniká osobitný vzťah sudcu k štátu, z ktorého vyplývajú práva a povinnosti sudcu a štátu upravené týmto zákonom. Za štát v týchto vzťahoch koná ústredný orgán štátnej správy súdov, ktorého pôsobnosť upravuje osobitný predpis (zákon č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinný od 1.4.2005).

Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov ministerstvo vykonáva správu súdov ako ústredný orgán štátnej správy pre súdy.

Ústredný orgán štátnej správy súdov je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ktoré vykonáva správu súdov ako ústredný orgán štátnej správy pre súdy a ktoré je predstaviteľom a výkonným orgánom štátu v osobitnom vzťahu sudcu k štátu.

Podľa § 129 ods. 5 zákona ak disciplinárny senát sudcu oslobodil, má sudca, proti ktorému sa disciplinárne konanie viedlo, nárok voči štátu na náhradu trov účelne vynaložených v súvislosti s disciplinárnym konaním. Disciplinárny senát rozhodne o tomto nároku vo svojom rozhodnutí. Ak treba vykonať ďalšie vyšetrovanie, rozhodne o nároku sudcu na náhradu trov samostatným rozhodnutím.

V danom prípade sa disciplinárne konanie začalo bez návrhu, pretože orgán činný v trestnom konaní postúpil vec disciplinárnemu súdu. Disciplinárne konanie proti sudkyňi skončilo tým, že sudkyňa bola spod disciplinárneho previnenia oslobodená. Preto sudkyňi vzniklo právo podľa § 129 ods. 5 zákona na náhradu trov tohto disciplinárneho konania.

Prvostupňový disciplinárny súd postupoval v danom prípade v súlade so zákonom, keď k náhrade trov konania sudkyne, ktoré v rámci tohto konania účelne vynaložila, zaviazal Slovenskú republiku – Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Námietky odvolateľa o tom, že nebol účastníkom konania,

nie sú dôvodné. Disciplinárne konanie sa v súlade s ustanovením § 120 ods. 1 zákona môže začať na návrh, ale aj bez návrhu v prípade, ak orgán činný v trestnom konaní alebo orgán prejednávajúci priestupok postúpil vec disciplinárnemu súdu. Je v súlade so zákonom, pokiaľ bol sudca v konaní začatom bez návrhu oslobodený, aby v zmysle § 129 ods. 5 zákona platil trovy disciplinárneho konania úspešne sa brániacemu sudcovi štát, ktorý vo vzťahu k sudcovi reprezentuje Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, a to i vtedy, ak minister spravodlivosti návrh na začatie disciplinárneho konania voči sudcovi nepodal. Náhrada trov konania priznaná advokátovi sudkyne JUDr. [REDAKOVANÉ] bola vypočítaná v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z., a preto je rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho súdu správne.

Preto odvolací disciplinárny súd podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov odvolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky ako nedôvodné zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 9. októbra 2006

JUDr. Ján Bobor, v. r.
predseda odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

